

## בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 23/88

בפני: כבוד השופט ד. לוי  
 כבוד השופט ג. בך  
 כבוד השופט י. מלץ המערערת:  
 מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

ערעור על פסק דין בית המשפט המחוזי בתל אביב מיום 2.12.87 בתיק פלילי חמור 316/86 שניתן על ידי כבוד השופטים ש. ולנשטיין, קדמי שצקי  
 תאריך הישיבה: יט בחשוון תשמ"ט (30.10.88)  
 בשם המערערת: עו"ד חשין  
 בשם המשיב: עו"ד אורן

## פסק-דין

עניינו של משפט זה כתב אישום לפיו ייחסה המדינה לנאשם מעשה מגונה בקטינים, תקיפה, תקיפה הגורמת חבלה ממשית, מעשה מגונה בכפיה, אינוס ומעשה סדום. עובדות המקרה מלמדות על מעשים המיוחסים לבעל, אותם ביצע בחלקם כנגד בנותיו הקטינות ובחלקם (מעשה מגונה בכפיה, אינוס, מעשה סדום ותקיפות) כנגד האשה. מעשי תקיפה היו גם כנגד הבנות הקטינות. בית המשפט בדרגה הראשונה הרשיע את הנאשם בביצוע מעשה מגונה בקטינות, בתקיפה חבלנית של האשה ושל הבנות, ובאשר לתקיפות סתם לפי ס' 378 לחוק העונשין תשל"ז 1977, מצא כי מעשים כאלה בוצעו לאורך תקופה ארוכה, אך לענין ההרשעה ראה אותן כמשתלמות בתקיפה החבלנית ולכן הסתפק בהרשעה לפי ס' 380 (החמור יותר).

באשר למעשה המגונה בכפיה באשה וכן באינוס ובמעשה סדום נגדה, ראה לזכות הנאשם, בעקר מחמת הספק, אולם במקום מעשה סדום, מצא בית המשפט בסיס מספיק להרשיע בס' 351(1) לחוק העונשין, דהיינו, סטיה מדרך הטבע.

המסקנה לענין ההרשעה והזיכוי היתה על דעת כל שלושת שופטי ההרכב. אשר לעונש נחלקו הדיעות: דעת הרוב היתה כי יש להטיל עונש מאסר של שלוש שנים, אך ניתן להסתפק בשמונה עשר חודשי מאסר בפועל והיתרה על תנאי, ואילו דעת המיעוט (השופטת שצקי) היתה כי יש לגזור מאסר בפועל של לא פחות משלוש שנים.

כנגד פסק הדין הוגש ערעור גם מטעם הנאשם (המערער) וגם מטעם המדינה. שניהם מערערים הן לענין ההרשעות והזיכויים הן לענין העונש.

ככל שמדובר בהרשעות - לא ראינו מקום להתערב בממצאים ובמסקנות של הדרגה הראשונה, לבד מהתערבות, שהיא בעינינו יותר פורמאלית וטכנית מאשר מהותית: משמשצא בית המשפט בדרגה הראשונה, עובדתית, כי היתה תקיפה חבלנית אך גם תקיפות אחרות במשך הזמן, לא ניתן היה לשלם את ההרשעות בתקיפות הרגילות בתקיפה החבלנית לפי סעיף 380 ולהסתפק בכך. היתה צריכה להיות הרשעה נפרדת לפי ס' 378 בגין התקיפות הרגילות, ומשלא נעשה כך אנו מקבלים את ערעור המדינה במובן זה ומרשיעים גם על ביצוע תקיפה באשה ובבנות לפי ס' 378 לחוק העונשין, על פי העובדות בס' 3 של כתב האישום.

אשר למידת העונש: רואים אנו את התנהגות המערער בחומרה רבה. הדברים עולים על פני מסכת הראיות המוכחת, ולענין זה נראית לנו יותר עמדת שופטת המיעוט

